

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּיָּאָרְצוּ אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו, וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שֶׁתִּפְּנֵן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמַרְם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וּבִכְוֹתוֹ יְגֹן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֹד לָנוּ זְכוֹת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוֹת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקִדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹתֵיהֶם, וְהַשְׁמֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרְאֵשֵׁי תְבוֹת וּמְסוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וְלַהֲבָרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָה, וְלַחֲבֵר אִשֶׁת נַעֲרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ רִיחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדָוִד שְׂאֵמַר מִזְמוֹרִים אֵלֹהֵי לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שְׂנֵאֵמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא תִמְנֹת. וְאַל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֶם וּמִנֵּנוּ, וּנְנֹכַח לְחַיִּים אֲרוּבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִים, בְּאוֹפֵן שְׂנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וּזְכוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יְגֹן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֹּאֲרִיד אֲפָךְ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאוצר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעוֹזם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקְּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמֵיהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעִינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד
תּוֹרָתְךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
 לומר את שם החולה ושם אמו). **וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר**
וְלְאַסוּרִים פְּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעַם לְמַחֲזוֹ חַפְצֵם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חַשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֶלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשָׂדֵן וְרוֹחֵן
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ, שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּבוֹת סֵפֶר רִאשׁוֹן, שְׁנֵי,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכְוֹת מְזֻמְרֵינוּ, וּבְזִכְוֹת פְּסוּקֵינוּ,
וּבְזִכְוֹת תִּיבוֹתֵינוּ, וּבְזִכְוֹת אוֹתוֹתֵינוּ, וּבְזִכְוֹת
נְקוּדוֹתֵינוּ, וּבְזִכְוֹת מְעַמּוֹנוּ, וּבְזִכְוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְּרִיבְנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (ולְחֹלָה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִים דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹק, וְתִגְעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. וְתַפְקוֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֶלֶב מִדְּדִיתֶךָ. וְאֵל יִמְשׁוֹל אִסְכְּרָה וְשִׁדְדִין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ
 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה, שְׂאִינָן חַיִּוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מְזֻמְרֵי הַתְּהִלִּים

שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבִזְכוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם .
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, זְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפְרֵי אִשְׁתֵּי נְעוּרִים עִם דוֹדָה
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשֵּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תְּזַה, כִּי נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם תָּפֵא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּבַצְלֵת הַשְּׁרוּן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתֵן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִזְכוֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבִזְכוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבִזְכוֹת פְּסוּקָיו,
וּבִזְכוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבִזְכוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבִזְכוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבִזְכוֹת מַעְמָיו, וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּךָ בְּאֵילֹךְ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרַיִם עִם דוֹדָה בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפֵּעַ לְנַפְשׁ רִוַח
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

ט לחודש

מט א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קָרַח מְזֻמֹּר: ב שִׁמְעוּ זֹאת
 בַּל הָעַמּוֹם הָאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חֶלְדָּ: ג גַּם בְּנֵי
 אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאֶבְיוֹן: ד פִּי יִדְבֹר
 חֲכָמוֹת וְהַגּוֹת לִבִּי תְבוֹנּוֹת: ה אֲפֹה לְמִשְׁלַל אֲזִנִּי
 אֶפְתָּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: ו לָמָּה אֵרָא בְיָמַי רַע עֵוֹן
 עַקְבֵי יֹסוּבְנֵי: ז הַפְטָחִים עַל חֵילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם
 יִתְהַלְלוּ: ח אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים
 בְּפָרוֹ: ט וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וְחֹדֶל לְעוֹלָם:
 י וַיְחִי עוֹד לְנֹצֵחַ לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת: יא פִּי יִרְאֶה
 חֲכָמוֹם יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וּבְעַר יֹאכְדוּ וְעִזְבוּ
 לְאַחֲרֵי חֵילָם: יב קַרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם
 לְדֹר וָדֹר קְרָאוּ בְשִׁמוֹתֶם עָלַי אֲדַמּוֹת: יג וְאָדָם
 בִּיקַר בַּל יִלִּין נִמְשַׁל בְּבַחֲמוֹת נְדָמוֹ: יד זֶה דַּרְבָּם
 כָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סִלָּה: טו פִּצְאוּ
 לְשִׁאוֹל שְׁתוּ מִנֹּת יַרְעִם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם לְבַקֵּר
 (וַיִּצִיר) וַצּוֹרֵם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מְזַבֵּל לוֹ: טז אַךְ אֱלֹהִים
 יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סִלָּה: יז אֵל
 תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: יח כִּי
 לֹא כְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרְדּוּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: יט כִּי
 נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יִבְרַךְ וַיִּזְדַּק כִּי תִיטֵב לָךְ: כ תִּבְּוֹא עַד

דֹּר אֲבוֹתָיו עַד נֶעַח לֹא יֵרְאוּ אוֹר: כֹּא אָדָם בִּיקָר
וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל כִּפְהֵמוֹת נְדָמוֹ:

א מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם יְהוָה היה הנהיג

דַּבֵּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזִרַח שָׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵי:

ב מִצִּיּוֹן מְבַלֵּל יְפִי אֱלֹהִים תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם הוֹפִיעַ: ג יִבֹּא

אֱלֹהֵינוּ תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם וְאֵל יַחֲרֹשׁ אִשׁ לְפָנָיו תֹּאכַל וְסָבִיבוּ

נִשְׁעָרָה מָאֵד: ד יִקְרָא אֵל הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֵל הָאָרֶץ

לְדִין עַמּוֹ: ה אֲסַפּוּ לִי חֲסִידֵי בְרִיתִי עָלַי זָבַח:

ו וַיִּגִּדּוּ שָׁמַיִם צְדָקוֹ כִּי אֱלֹהִים תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם שִׁפְטָה הוּא

סִלַּח: ז שִׁמְעָה עַמִּי וְאֲדַבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ

אֱלֹהִים תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם אֱלֹהֶיךָ תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם אָנֹכִי: ח לֹא עַל זִבְחֶיךָ

אוֹבִיחָה וְעוֹלֹתֶיךָ לְנַגְדֵי תָמִיד: ט לֹא אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ

כָּר מִמִּבְלֹאתֶיךָ עֲתוּדִים: י כִּי לִי כָּל חַיְתוֹ יַעַר

בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלְפָּי: יא יִדְעֵתִי כָּל עוֹף הָרִים וְזִוּ

שָׂדֵי עַמּוּדָי: יב אִם אֶרְעֵב לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תִבֵּל

וּמְלֹאָה: יג הַאֹזֵב בְּשָׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים

אֲשַׁתָּה: יד זָבַח לְאֱלֹהִים תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם תִּזְדָּח וְשָׁלֵם לְעֵלְיוֹן

נְדָרֶיךָ: טו וַיִּקְרָאנִי כִּיֹּם צָרָה אֲחַלְצֶנָּה וְתִכַּפְּרֵנִי:

טז וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים תקנה בעל היסודות
בענין המזמור סולם מַה לָּךְ לְסַפֵּר חֲקֵי

וְתִשָּׂא בְרִיתִי עָלַי כִּיֶּה: יז וְאַתָּה שָׁנֵאתָ מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ

דְּבָרֵי אַחֲרֶיךָ: יח אִם רָאִיתָ גִּבּוֹר וְתָרַץ עַמּוֹ וְעַם

מִנְאָפִים חֲלָקָה: יט פִּיךָ שְׁלַחַת בְּרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ
 תִּצְמִיד מְרֵמָה: כ תֵּשֶׁב בְּאֲחִיךָ תִּדְבֹר בְּכֵן אִמְךָ
 תִּתֵּן דָּפִי: כא אֵלֶּה עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשִׁיתִי דְמוּת הַיּוֹת
 אֲהִיָּה כְמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאֶעֱרָכָה לְעֵינֶיךָ: כב פִּינִי נָא
 זֹאת שִׁבְחִי אֱלֹהִים פֶּן אֶטְרַף וְאִין מִצִּיל: כג זִכַּח תּוֹדָה
 יִבְכְּדֵנִי וְשֵׁם דְּרֹךְ אֲרָאֵנִי בִישַׁע אֱלֹהִים:

נא * לְמִנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: ב בָּבֹא אֵלָיו נָתַן
 תְּנָבִיא בְּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שִׁבְעָה: ג חֲנֻנִי
 אֱלֹהִים ^{תהי' בעל תשובה} כַּחֲסֵדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פְּשָׁעֵי:
 ד (הרבה) חָרַב בְּכַסְפִּי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאתִי מִחַרְנִי: ה פִּי
 פִּשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמוּד: ו לֵךְ לְבִדְךָ
 חַטָּאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ
 תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶךָ: ז הֵן בְּעוֹזֵן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא וְחַמְתִּנִּי
 אֲמִי: ח הֵן אֲמַת חַפְצֶת בְּטַחֹת וּבְכַסְתֶּם חֲכָמָה
 תוֹדִיעֵנִי: ט תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאֶטְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג
 אֶלְבִּין: י תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת
 דְּבֵית: יא חֲסֵתֶךָ פָּנֶיךָ מַחֲטָאֵי וְכָל עֲוֹנֹתֵי מִחָה:
 יב לֵב מְחֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים ^{תהי' בעל תשובה} וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ
 בְּקַרְבִּי: יג אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדָשְׁךָ אֵל
 תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי: טו אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֶלְךָ

יִשׁוּבוּ: ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} מִזֶּה הַצִּילָנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תִּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקְתָּךְ: ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} יי אֲדַנִּי שְׁפָתַי
 תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּךְ: יח כִּי לֹא תַחֲפִץ זִבְחָ
 וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה: ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} יט זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
 נְשַׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} לֹא תִבְזֶה:
 כ הִיטִיבָה כְּרֻצֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם:
 כא אִזּוֹ תַחֲפִץ זִבְחֵי צַדִּיק עֹלָה זָכָלִיל אִזּוֹ יַעֲלוּ עַל
 מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

נב א לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְדָוִד: ב בְּבוֹא דָוִד הָאֲדָמִי
 וַיִּגַּד לְשֹׁאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ בֵּא דָוִד אֶל בֵּית
 אַחִימֶלֶךְ: ג מִה תִּתְהַלֵּל בְּרַעַת הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל
 הַיּוֹם: ד הַזֹּאת תִּתְחַשֵּׁב לְשׁוֹנֵךְ בְּתַעַר מְלָטָשׁ עִשָּׂה
 רְמִיָה: ה אֲהַבֶּתָּ רַע מְטוֹב שֶׁקֶר מִדְּבַר צַדִּיק סָלָה:
 ו אֲהַבֶּתָּ כָּל דְּבָרֵי כָּלֵעַ לְשׁוֹן מִרְמָה: ז גַּם אֵל
 יִתְצַדֵּק לְנֶצַח יַחֲתֶךָ וַיִּפְתָּךְ מֵאַחַל וְיִשְׁרָשֶׁךָ מֵאֶרֶץ
 חַיִּים סָלָה: ח וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ וְעָלְיוֹ יִשְׁחַקּוּ:
 ט הִנֵּה הַגִּבּוֹר לֹא יָשִׁים אֱלֹהִים ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} מָעוֹזוֹ וַיִּבְטַח
 בְּרַב עָשָׂרוֹ יַעֲזֵ בְּחַזְתּוֹ: י וְאַנִּי כְּזֹאת רַעֲנָן בְּבֵית
 אֱלֹהִים ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} כְּטַחְתִּי בְּחֶסֶד אֱלֹהִים ^{הַקֹּהֵן בְּעַל הַיְבוּסוֹת} ^{בְּעַל הַיְבוּסוֹת בָּרוּךְ} עֹלָם
 וָעַד: יא אֲזִדְרֶךָ לְעֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאַמְנֶנָה שְׂמֶךָ כִּי מְטוֹב
 נִגְדָה חֲסִידֶיךָ:

נג « לַמְנַצֵּחַ עַל מַחֲלַת מִשְׁפִּיל לְדָוִד: ב אָמַר נָבֵל
 בָּלְבוּ אֵין אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} הַשְּׁחִיתוּ וְהַתְּעִיבוּ עוֹל
 אֵין עֵשָׂה מִזֵּב: ג אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} מִשְׁמִיִּם הַשְּׁקוּף עַל
 בְּנֵי אָדָם לְרֵאוֹת הַיּוֹשׁ מִשְׁפִּיל הַרֵשׁ אֶת
 אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות}: ד בָּלוּ סָג יַחְדוֹ נֶאֱלַחוּ אֵין עֵשָׂה מִזֵּב
 אֵין גַּם אֶחָד: ה הֲלֵא יָדְעוּ פְעֻלֵי אֲוֶן אֲבֵלֵי עַמִּי אָכְלוּ
 לֶחֶם אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} לֹא קָרְאוּ: ו שָׁם פָּתְרוּ פֶחַד לֹא
 הָיָה פֶחַד כִּי אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} פִּזַּר עֲצָמוֹת הַגֵּזַף
 הִבְשֵׁתָה כִּי אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} מְאֹסָם: ז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן
 יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} שְׁבוֹת עִמּוֹ יַגִּל
 יַעֲקֹב וַיִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

נד « לַמְנַצֵּחַ בַּנְּגִינַת מִשְׁפִּיל לְדָוִד: ב בָּבוֹא
 הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׁאֵל הֲלֵא דָוִד מִסַּתֵּתֶר
 עִמָּנוּ: ג אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתֶךָ
 תְּדִינֵנִי: ד אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה
 לְאִמְרֵי פִי: ה כִּי זָרוּם קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
 לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים ^{תקיע בעל חובלות} לְנַגְגָּם סָלַח: ו הִנֵּה אֱלֹהִים
 עִזָּר לִי אֲדָנִי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי: ז (ישום) יָשׁוּב הָרַע
 לְשִׁרְרֵי בְּאִמְתֶּךָ הַצְּמִיתָם: ח בְּנִרְכָּה אֲזַבְּחָה לְךָ
 אוֹדָה שְׁמֶךָ וְהוֹדֵיָהּ ^{אתה רבה} כִּי מִזֵּב: ט כִּי מִכָּל צָרָה
 הִצִּילָנִי וּבְאִיְבֵי רֵאתָה עֵינָי:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁ שָׂא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתוֹהוּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַבְּתוֹכִים בְּזוֹחַר
 הַקְּדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּי תְּפִילַת
 דְּדוֹד הַמְּלֻךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוֹרָה בְּאַהֲלֶךְ
 עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵי בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאַזְבַּח
 שְׁבִלִימוֹדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפִתוֹתֶיךָ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְבָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוֹחַר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמוֹת וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרַחֲמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ,
 מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתִסְלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לִבֵּנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהֵי,
 וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתָנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֵד לָנוּ לְבַל
 נִפְשַׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵי וְאַפִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרָצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוֹן עֲלָמוֹן, דְּאַנְתָּ הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתוּב, וְאַנְכִי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָפָא קַדְמָךְ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוּמָא דְרִישָׁא דְמְתוּיְכָתָא עֲלָתָא. אָמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחַן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ
בְּזֶהַר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֶן תִּרְבִּים בְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיָטָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרִי
הַזֶּה תְּקַדּוּשׁ לְזִכְוֹת ... פּ"ב פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרִפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעַת ... וְלְבָנִים ... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרִפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתיך "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתידך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתיך "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתיך "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבִיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּזוֹת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עִלָּאָהּ, וְזוֹבוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרוּתִי
 אֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יָדֶי
 בְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתָהּ. וּבִרְבַת מוֹשָׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידָן, יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּז אַל נִכְר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאִמֹר
 לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוּנָה.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכוֹ, וְהָשֵׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנָם
 לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְנֻיָּהָם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַת אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָתַר
 יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָא זְמָנָא
 דְּאִיהוּ יִבֶשׁ וְאִיהוּ יִבְשָׁה, צוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם את"ר יב"ש, וְזֵהוּ נָהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְהִיא יִבְשָׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמִטָּה בְּיַחְוָד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתוֹב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגְּרִים דְּאַסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרִייתָא דְבִכְתָּב, וְגַרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחֻן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִּשְׁט
בְּאוּרִייתָא וּבִתְלֻמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
מִתְּהוּא נְהָר וּמִתְּהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְּבְּרִי
בְּעֻלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהוּא אוּרִייתָא דְבִכְתָּב וְאוּרִייתָא
דְבַעַל פֶּה, דְּאִתְּחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחְזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ
וּבְהוּ, וְגַרִים עֲנִייתָא בְּעֻלְמָא וְאוּרִי דְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וְכַף מִי שְׂגוּרִם שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וְגוּרִם שְׂלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׂאִין אֱלֹא
פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזֵן
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׂלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶךְ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבֿשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי
 אוֹלִיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְבִיעוּ דְּאִסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבֿשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִתְר דִּתְהוּ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקוּנָה הַמִּים וַיְמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם קָרָא
 יַמִּים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאַתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאַתְגְּזְרוּ מִבּוֹרְסֵי יִקְרִיָה, וְאֲלִין
 רוּחִין דְּאַתְגְּזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דְּאַתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֲלַעְזָר: אָבָא, וְהָרִי קָרָא לוֹ יבֿשָׁה, מֵאִיפֵה תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין? אָמַר
 לוֹ: בְּנִי, כֶּף לְמַד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאִם אָדָם יַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲיָן שְׁהִסְתִּלַּק, וּמַה שְׁהִיָּתָה יבֿשָׁה קוֹרָא
 לָהּ אָרְצִין, וְלִנְהָר שְׁהִיָּה חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיְמִים,
 זְהוּ שְׁכְּתוּב (שם י') וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם
 קָרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִקְרֵאת אֶרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין, לְהוּצִיא זְרַעִים וּפְרוֹת שְׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף
 פב ע"ב) כָּל אֲחַד לְמִינְהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁנִגְזְרוּ מִכְּפָסָא כְּבוֹדוֹ,
 וְאֵלּוּ רוּחֹת שְׁנִגְזְרוּ מִמְּלֶאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשׁוֹת שְׁנִגְזְרוּ
 מִהָאוּפְנִים, כָּל אֲחַד הוּצִיא לְמִינְהוּ אֵת כָּל אֲחַד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תְּלַמִּיד חֲכָם, עֵשֶׂה פְּרִי - זוֹ בַת זֹוגוֹ, לְכָל אֲחַד כְּרָאוּי (כּל
 אֲחַד הוּצִיא לְמִינוֹ).

מֵאוֹפָּנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהּוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יֵאוּת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יֵאוּת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמָתוֹ גְדוֹלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינְתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָהּ וְרַבִּיָהּ לְמַעַבְדַּא אֲפִין וְזָרְעִין, הִדָּא
 הוּא דְבְּתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְּאֲתַבְּטַל מִפְּרִיָהּ וְרַבִּיָהּ, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחֲיָא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְּרַגְיָהּ, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְּאֲתַגְזֵר נְשַׁמְתִּיהּ.

תרגום ללשוה”ק

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר
 זרעו בו על הארץ - זו השכינה, שכל הזרעים נכללים בה, וכאן
 המצוה של פריה ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא
 תהו בראה לשבת יצרה, ומי שמתבטל מפריה ורביה, כאלו החזיר
 את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו,
 מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה נשמתו.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרֵאשִׁיב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שְׁהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבֵּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדֵה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שְׁבַאמִידָתָה מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהַקְדָּמָה).

וְיִהי נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אֶחָד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ כְּתַב הַ"פְּסָא מְלָךְ": "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאַרְצֵי מִדְּבָר". ¹⁸² הַנָּה 'רַבּוֹן' בְּגִימְטְרִיאָה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּמֹאֲיָרִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה) עִם שֵׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמְחַבְּרָם, גִּימְטְרִיאָה 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב דְּאַנְתָּ הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמְחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פְּתַח בְּלִשׁוֹן

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מֵעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כְּלָל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוֹן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמו שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את מלאכתו על ידי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תיקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שקיחד את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, והוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקִשְׁרִיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְנָו -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתַהּ מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָהּ
 כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמְפָרִיד אַחַד מִחֲבָרוֹ,

מֵאֵלֵין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַהּוּ. וְאַלֵין וְעֵשֶׂר
 כְּאֵלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּךָ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשקמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. פי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי", שרצונו יתברך להיטיב לברואיו לעולם, ובקוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "ובכפשיעכם שלחה אפכם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חַד אַרְוֵךְ
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֵךְ,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנַת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנַת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוּפִין תַּקְנַת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוּפִין
 גּוּפִים תַּקְנַת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גּוּפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוֹשֵׁינִי   דְּמַכְסֵּינִי   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֹכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קִרְיָאוֹ^{טו}   בְּתַקְוֹנָא   דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרָאִים   בְּתַקוּן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   דְּרוּעָא -
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתַּפְּאֶרֶת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֱהָלִים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלֵילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמו משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נִצַּח וְהוּד
 שְׂמַאל. תַּפְאָרַת כַּנְגַד הַגּוּף. נִצַּח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְנָאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כּוֹן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרִטִית, וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א,^[1]
 אוֹת הָא וְאוֹת וָאוּ וְאוֹת הָא, וְאוֹת הָא,

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דָרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כוּחַ שְׁאֵמֹר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. י.ב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. י.ג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעַנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעַנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקִי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֵתְרַבִּי**   **בְּהוּא**
 שְׂמֵשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת,   וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   אֵין   דְּמִיּוּן,   וְאֵין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמִים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבִּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדְשָׁאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת אֵילָנוֹת, וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדֶן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדוש". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלֵאִין, וְאִידְ וְאִידְ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְאִידְ

יְתַנְהַגּוֹן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידְ וְאִידְ
 יְתַנְהַגּוֹן בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידְ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית מִי
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנַךְ, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֹדְעַ וּמְשִׁיגַ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרַךְ, אִין יְחוּדַ

בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֹּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֹּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד -

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן יֵשׁ
 שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשָׂמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא וְכַן. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכַנְתָּם שְׁהוּא יְתַבְרַךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקוֹנִים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעְתָּךְ מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ^[כב] הוּא חַכְמִים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלָּא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלָּא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנּוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהֵג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדַבְּנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ בַּמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
כד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקֵף וְהַחֹזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבָּרָא אֱלוֹקִים הֶעָשָׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹול מוֹתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵּי נְשָא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא   דְּאִמְצַעִיתָא [כז].   צְדָקָה -
 העמוד   האמצעי.   צדק היא

מַלְכוּתָא   קַדִּישָׁא,   מֵאֲזֵנֵי   צְדָקָה [כח]
 המלכות   הקדושה.   מאזני   צדק,

תֵּרִין סְמֵי קְשׁוּמֵי.   הֵיזַן צְדָקָה -   אוֹת
 שְׁנֵי   עֲמוּדֵי   הָאֲמֵת.   הֵיזַן   צְדָקָה,   היא   אוֹת

בְּרִית.   כֹּלָא   לְאַחֲזָאָה   אֵיךְ   אֶתְנַהֵיג
 ברית.   הכל   להראות   איך   מתנהג

עֲלֵמָא [כט].   אֲבָל [ל]   לֹא   דְּאֵית   לָךְ צְדָקָה
 העולם   אבל   לא   שיש   לך   צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט
 יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ
 מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְה רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוֹשְׁלָם. א. אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמִים, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אָף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְמִדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוּת לָאוּ אִית בִּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצָמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּב שְׁחִסַּר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאֶפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חִסַּר כָּאֵן וְשִׁיִּיר לְכָאֵן מַה שְׁכַתְּבוּ בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתָנוּ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְּרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבֵּי

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׂהֵרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּא רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלְתָּא רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּא לְשׁוּם פֶּר

שְׂלָא נִתְּנוּ רִשׁוּת לְגַלְתָּא לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
 הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלֶיךָ
 "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִין צַדִּיקִיָּא דְאֲנֹנִין מִסְטָרָא דְהָהוּא.
 אֵלֹהֵי אֲוֹתָם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְתַּמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
 שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִין מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְתַּמַּר
 וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֹאֵמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
 (בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְּׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה):
 "וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", סְמֻלְיוֹן אֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
 מֹשֶׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֹאֵמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שֵׁם מֹשֶׁה", וְנֹאֵמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁמָה
 קְבֹרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
 בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מֹשֶׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְמוֹה
 שְּׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁמָה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
 הַמְּלָאכִים יְבִיאָךְ שָׁמָּה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
 שֵׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמֻלְיוֹן מְלֵאךְ הֵיךְ,
 עֵין שֵׁם, עֵין שְּׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שֵׁם
 מְלֵאךְ וְלֹא שֵׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׂוּט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבֵן לְמוֹה
 חֶבֶר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יְשִׁנֵי חֶבְרוֹן.
 ז.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו', מִשֶּׁה הַרוּעָה

מֵהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוּרָרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוּרָר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָמִם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

לט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיימנו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לבן המקיף

יְהִיבַת שְׂכִינָתָא תַּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹש קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוֵעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהֲרִי עֲלֶיךָ נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֶם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהֲרִי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֵת הָעֵינַן (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְת קָלִין (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרֵי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֲלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלּוֹתָא [מה]. הָרֵי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלּוֹת! הָרֵי לָךְ סִימֵן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מִשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלּוֹם תַּמּוּ עוֹנוֹתֵינוּ שְׁנָאֲמָר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוּזָהר). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׁמְחָה (בְּדֵי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדַא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מַחְשְׁבֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחַשְׁבֹּן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הַא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחַשְׁבֹּן טַל"ל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹת לְחַשְׁבֹּן טַל"ל, שְׁהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הַא וְאוֹ מִשְׁם הַיּוֹה, וְנַעֲלָמָה כְּאוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן שְׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוֹתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה נִכְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקֵרֵב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנָתָא אֶת הַשְּׂכִינָה
 מִנְבִיעֵי מִמְעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל

מְקוֹרֵי הַמְקוֹרוֹת עֲלֵאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רְעִיא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁי עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עֲמוֹ. עַד

כָּאן רְזָא רִיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:" (תְּקוּנֵי זֹהַר יז, א הַקְּדָמָה אַחֲרַת לַת"ז)

שִׁפְעַת וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אֶתְּךָ בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפֵּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לֹמַר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְוָא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁדָּ טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁדָּ טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וְלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וְלַהֲטִיל | לְחַקְלֵינָּ תְּפוּחִין
וְלַהֲמִשִּׁיד שְׁפַע אַנְפִּין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וְיִתְמַשֵּׁךְ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומין" הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנְנִים (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנְנִים, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתִין בִּישׁוּן דִּי יִתּוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוּן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְּזָל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוּנֵי בֵּיהַ תְּלִין. וַיִּשְׁזַבְּיֵן
 שְׁכָל הַמְזוּנוֹת מְמוֹן מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיֵּנוּ

מֵעֵינָא בִישָׂא וּמִחַרְבָּא דְּמִלְאָךְ
 מַעֲיִן הָרַע, וּמִחַרְבַּ מִלְאָךְ

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּי לְנָא
 הַמּוֹת, וּמְהַדִּין שְׁל גִּיהֵנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא נַפְשׁוֹתָנוּ, וְחַסְדָּא וְחַיִּים
 וְלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רֵוִיחֵי וְרַחְמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוּנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחְמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֵׁיֵאמֶר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוֹבֵא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמֶר בְּשִׁחְרִית קוֹדֶם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשִׁבְתוֹת וַיְמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֶם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיְמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיְמִנִים.

(בֵּן אִישׁ חֵי מַקְיָן י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂאָה אֶחָד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיִמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיִמִּית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֵלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תִּפְלָה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תִּפְלָה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוֹא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחֻשָּׁבָה וְהַשְׁכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתֵנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנִּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחֻשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאֶמֶת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדַאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכַד
 יְדִי, בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה, שְׁכַאֲשֶׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפְס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפַס כְּלָל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מֵה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מֵה

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרִיו לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסְדּוֹת מִתּוֹךְ סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי'ן]. נַד. כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יִתְרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בְּתַפְלָה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאֲסוֹר לְהָרִים אֵת הַיְדִים בְּרַקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְךָ הַתַּפְלָה.
 נַה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתַּפְלָה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךָ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלּוּ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוּ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מָטִי וְלֹא מָטִי, עַד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עַד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמָּסֹךְ וּמְזַה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֵלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הָיָה עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוּ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין וְהֵא וְנִהִירוּ
הַתְגַּלְהָה וְאָז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנִהִירוּ דְּפְרִיסָא, וְנִהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסַדְּ הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד
בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוּ תְשַׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְשַׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנוּן | נִהוּרִין [סא], וְלָאוּ אֲנוּן
אֵינָם אֲנוּן וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשַׁמּוֹת וְלֹא

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוּחָא סְתִימָאָה דְאַרְיָךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ
כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נוֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע.
נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלְהָה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְאַרְיָךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ
הַנְּתַקּוּן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנְּקָרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע מֵהוּתוֹ.
סא. לֹא נְקָרָאִים אֲרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵיִת מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיִסְבֵּי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסֵיגֵי דְקִימֵי בְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבֹּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסֵיגֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְבְּקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כתר דכללות דאצילות. סג. אשר ט' ההיכלות האלו, הקה שרש לט' הספירות התחתונות. סד. שהיא חקמה דאצילות. סה. לרדף אחרי התשע ספירות דארין כדי לקבל הארה והשפעה מהם. סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה אז נמשכים אליהם מוחין חדשים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֶיךָ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהֲיִמְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה.

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרְאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרְאִית תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחְשְׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נְחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרְאִים בְּכַחֲנִית אוּר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִיל דָּא בְדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵת־כְּלִילוֹ כְּלָהוּ בְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבלים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, כְּלָא
 ובסוד הקרבן בפשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶת־קִשְׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 וקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. כּאֲשֶׁר מִדַּת הַחֻקָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה הַנּוֹצֵרֶת, מִקְבֻלַּת הָאֶרֶץ
 מִהֲרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, אֲמָנָם הִיא לֹא מִשִּׁיגָה בְּאֵמֶת מֵהֵיכָן הִיא קְבֻלָּה אֶת אֹרְחָה, אֲזִי
 כְּשֵׁשׁ בֶּה אֹר וְשִׁפְעָה, הִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בְּמִדַּת הַבִּינָה, וְאַזִּי הַחֻקָּה מֵאִירָה לְמִידַת
 הַבִּינָה, שָׁגָם הִיא לֹא כָּל כָּךְ מְשֻׁגָּת, וְהִמָּה מִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה, עַד אֲשֶׁר הִמָּה
 נַעֲשִׂים מִקּוֹשׁ דְּבָר אֶחָד וּמֵאֶחָד. וּבִנְגֻלָּה רוֹאִים שֶׁהַבִּינָה מְבַאֵרֶת אֶת הַחֻקָּה
 שְׂאֵדָם לְמֹד [כְּמוֹבָא בְּגַר"א בְּמִשְׁלִי]. **עב.** אֲשֶׁר קָרְבָּן הוּא מְלֻשׁוֹן קְרוֹב, וְזֶהוּ
 סוּד הַקָּרְבָּן אֲשֶׁר עוֹלָה לְפָנֵי ה', שְׁמִטְרַת הַקָּרְבָּן, הוּא לִיחַד אֶת הַבִּינָה בְּמִחְשְׁבָּה
 וְאֵת הַמְּחַשְׁבָּה בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן, וּמֵאִירִים כָּלֵם זֶה בְּזֶה, וְאַזִּי כָּלֵם רַק בַּעֲלִיָּה מַעֲלָה
 מַעֲלָה, וּמִדַּת הַחֻקָּה דְּבַקָּה בְּמִדַּת הַפְּתֵר אֲשֶׁר הִיא הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקַּב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי בְּלֹהוּ בְּסִלְיוֹנוֹ, וּמַחֲשֵׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְּׁבָה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֵׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׁמֵאִירָה מִמֶּנּוּ מַחֲשֵׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֹא אֶתִידַע בָּהּ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֹא) נוֹדַע בָּהּ (כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֹא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזָךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלִית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסִדִּים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֹלְמָא רִין וּבְעֹלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם   דְאַתִּי וְעַח.
הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבִנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְעַתִּיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נֶשָׂא, (וּפּוֹכְבֵי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **עַח.** וּבְזִכּוֹת עֵסְקָנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיוֹן דְעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַיִּי דְאַיְהוּ, הַאִי סִפְרָ הַזֶּהר יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בִּזְהַר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׁפָל בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמִים... וְעֵתָהּ (אָנּוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבִכְרִט עַל דְּרָף שְׁכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוֹן יַרְחֵם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנֵים עַל אָבוֹתֵם", וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרְךָ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמֹן, הַמְּנִיחַ יַחְזִיק וְיִבְאַנֵּי אֵל עִם קְדָשִׁיךָ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךָ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזִנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלָכוּת שְׂמִימִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּידֵן אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵא):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וַיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת, וְרוֹמְזוּ עַל שְׁתֵּי שֶׁבַתוֹת, שְׁמַדְבַּר בְּזֶה הַמֵּאמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּנִגְדֵּךְ
 שְׂכִינְתָּא עֲלָא וְתַתָּא^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָּא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאֵן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָּא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׁה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמְן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּפּסא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכִנְגְדֵּךְ הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנִגְדָּם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּתִיקוּ"ז (דָּף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבָּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְיהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלִיה, חַד לְאִמְלָאָה לִּיה וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלִּיא מִיְנִיה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אִינוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שְׁתֵּי כְּלוּת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בְּנִים לְיִשְׂרָאֵל עֲמוּד - סְבָא

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
הָאִמְצַעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זֹרְקָת בּוּ טָפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם (כְּסָא מְלֵךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שַׁבַּת^[ט] וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת
 שַׁבַּת "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּזֵן^[י], וְנִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּזֵן^[י] (בראשית ב י), וְנִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר וְיֵשׁ

נִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
 נִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָרָא נִזְהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נַחֵל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָרָא נַחֵל

ח. אֲבֹתָיָן - חֲסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבַּת, וּמְפָרֵשׁ תַּחֲלָה
 סוּד עֲנַג שַׁבַּת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִזְהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֵב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשַׁבַּת בְּרִזָּא דְעֲנַג שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּזֵן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקַיֵּם לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
 לְקַיֵּימָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִיָּה "עֲנַג" ל"נַגְע"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
 מְתַקֵּן וּמְעַנֵּג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אֵיהּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ, זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאֵיהּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהֶפֶךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מַחְסֵד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגִי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָ אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הֲכָא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רֵאתָ" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה תַּתְּאָה, וְהו' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֹל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבַּת קוּדֶשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיְסוּד, וּמְמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבַּת הוּא בְּרֹזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהֲאֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְבֹּאָה
שהיא השכינה התחתונה. וכפאה

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבְּתָא
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא

תִּבְעֶרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֶרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֹת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשָּׁבֹת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשָׁבֹת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשָׁבֹת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלֵבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן בִּינָה וּמַלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשָׁבֹת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמֵ"א, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשָׁבֹת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" מִצַּד פְּלוֹנִי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשָׁבֹת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלְקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתַשַּׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׁיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד חַד

כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶד אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגַלְל זֶה אָמְרוּ בְּעַלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשַׁנָּה אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מְלָאכּוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעַבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֵעֻקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ

מֵאֲתַרְיָה וְאַנְחָ לִיָּה לְבַר מֵאֲתַרְיָה

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעְקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כְּאֵלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשָׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקֵרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתֵנִלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהוּ^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהוּ
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. הוּא שְׁבִתָּא י

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לַיְמֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גִבְרַתִּי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשׁוּכָא
וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשׁוּכָא
וְקַבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל.
וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרֻשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצׁוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאֶתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. מְחוּל עֲלָהּ אֶתְמַר^[לז] שֶׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגוּוֹנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשַׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי אֶת		
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי אֶת		
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבֶּשֶׁנָּה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְּפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים).
לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלִיזִין^[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלִיזִין, וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלִיזִין, וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת^[מב].
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שֶׁפֶע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְשׁ כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִדְאִי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מִלְּמַטָּה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הַרְבֵּה מִלְּמַעְלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(קמ"הו מו, כז) **וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים** (יכנו שְׁבִים הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמָאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מְחַרְרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת** (יכנו שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֶרֶת שֶׁנִּגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָׁת שַׁבָּת, וּמְאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַן עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרֵיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא
 בְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְלָא וּבְזַמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֶלְמֵי
 עֲלַמְיָא: יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְזַם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעֵלְמָא (בעשׂי"ת וְלְעֵלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְרָא
 וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירֵן בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקוּן
 בְּאִזְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אֲרִיבֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מְזוּבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלָּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָא עִמּוֹ בְּחִסְדְּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֶבֶה. וּשְׁלַח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוֹשִׁים וְהַטְּהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקְנִיּוֹת וְחֹסֵידִים
וְחֹסֵידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבְךָ הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַרְכְּתִיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוֹ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלִזוּ חֹסֵידִים בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וּשְׂכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ, וּתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרִשׁוֹן עֲצֻמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכִתִּיב, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאִיָּה, וּכְתִיב, שִׁמְר
כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּיָד
וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנֶם. וּנִשְׁמַתוֹ תְּהֵא
צְרוּרָה בְּצֻרוֹר הַחַיִּים וּלְהַחְיּוֹתוֹ בְּתַחִית הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ

וּתְפַלְתָּנוּ בְּעֵבוֹר נְשַׁמַּת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשַׁמְתָּהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
וּשְׁלַח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ
וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשַׁמוֹת הַצַּדִּיקִים
וְהַצַּדִּיקָנִיּוֹת וְחֹסִידִים וְחֹסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחַדְוָה וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם,
בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חֹסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל
מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
וְעַרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
לָהּ מִנְשַׁמְתָּהּ לְדָשֶׁן עֲצֵמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב
הַצָּפוֹן לַצַּדִּיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
לִירְאֶיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצֵמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנּה לֹא
נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרַד וְשִׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
תִּרְאֶה פְּנֵי גִיהֶנֶם. וְנְשַׁמְתָּהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
הַחַיִּים וּלְהַחְיֹתָהּ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וְתִגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעֲוִיתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיְתַרְזַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוֹן
 בְּאֲזְרֵיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אֲתַר וְאַתַּר, יְהֵא לָנָא וְלַחֹן וְלִבּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחֻד

ואמר קף לאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנִאֲוֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִלְאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֵמָא בְּאִימָה בְּרַתָּת (בְּוִיע).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זִיווּיָה (נ"א זִיוּא) דְה"א
עִלְאָה בְּה"א תַּתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיפִין דְּמַרְכָּבָה דְנְהִיר זִיוּוְהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעֲלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְנָא עֲשִׂירִית דְּמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנִאוֹת בְּאָפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מַעְדָּן וְאַתְמָשִׁיד לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְנִתָּא תַּתָּאָה וַיּו"ד עִלְאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְּזַעִיר אַנְפִּין] (נֵא דְמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְּאֵינּוּן נְטִיין לְתַרִין פְּרַגּוּדִין דְּאֵינּוּן
 לְעֵילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוּתֵיהּ דְּהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְּגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתַרִין וְתַלְתִין רְקִיעֵין דְּאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלַּת מְרַכְבּוֹת דִּילֵיהּ דְּנַהוּרָא עֲמִיהּ
 שְׂרָיָא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְּלוּגִין דְּדַלִיג וְדַלִיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עֵילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתַרִין וְחַמְשִׁין צְרוּפִים דְּהוּא דְּאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְּל"ת וְא"ו דְּלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְּנַפְיָא טְלָא מִבִּין חַיּוֹתָא
 דְּאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְּיו"ד עֵילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְּלַהוֹן אֲלָפִין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישִׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְבָּבִין כְּמָה דְּאִיתְמַר
 'לְבַבְתַּנִּי אַחוּתֵי כְּלָה' דְּאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעֵלָא דְּדַלְת וְא"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיו"ד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָה בְּבוֹרְסֵיֶיא יִקְרָא דְה"א עִילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד כָּאן גָּסַח כְּמָה דְפּוֹסִים. מִכָּאן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסְפָה שֶׁל הַרִי"ח
הטוב "בַּעַל בֶּן אִישׁ חַי" מִסְפָּר סְמָא דְחַי (ח"ב)

וְנָפִיק מוֹשִׁירָא דָּא שְׂמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוֹן יִתְרִין עַל אֶלְף דְּחֹרְבָן
בִּיתָא רְזִין עֲלָאִין.

בְּזַמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים כִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה
לְקָרָא כּוֹלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבְדוֹ שְׂכָם אַחַד, 'שְׂפָה'
כְּחוֹשְׁבָן 'שְׂכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׂבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְמַלְכָּנוּ מוֹשִׁיחָנוּ יְרוּם הוֹדוֹ וְכִי
מְלֻכּוֹתוֹ בְּכַל מוֹשְׁלָה.

קוּם דְּוַד מוֹשִׁינְתְּךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוֹרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתָן קְדִישִׁין בּוֹזֵאת דִּילִכּוּן "וְאַף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מְלָכָא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ כּוֹלִכּוּן וְזִילוּ לְסִיּוּעַ וְעוֹר דָּא קְרָבָא דְמַלְכָּנוּ
מוֹשִׁיחָנוּ יְרוּם הוֹדוֹ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְכָל

מֵאֵנִי דְקָרְבָא תַּמּוֹן, וְזִילוּ קוֹדְמֵיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֵנוּ מְשִׁיחְנוּ יְרוּם הוּדוֹ. וּבְגִין רְחִימוּתָא כֹּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּם וְיִתְקַיֵּם "יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בַּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אַמֶּן.] עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמִיחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גִּסְקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוֹד מַעֲרָבִי, צְמַח צְדִיק, יְפֵה לְלֵב, וְעוֹד,
 ואי"ה נְדַפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוּנִים הַבָּאִים, בע"ה.

